

GENÇLİK DÖNEMİ

Genç olmak hayatımızın dönüm noktası, öyle değil mi?

Biz bu dönemde belirliyoruz; hayallerimizi, geleceğimizi, karakterimizi. Hayallerimiz ve gelecek; hayallerimiz, bu hayatta herkes bir hayali için çalışmıyor mu?(İyi bir araba, daha güzel ev ya da daha iyi bir kariyer), evet herkes hayali için çabalıyor. Fakat kimi gençler sadece hayal ederken, kimileri çoktan hayalleri için, güzel bir gelecek için, istedikleri yaşam için yola koyulmuşlar bile. Ama maalesef ki bir çok öğrenci arkadaşlarım öğrenmeye değil de eğlenmeye geliyorlar okula ya da dersanelere. Belki de hayallerini kararttıklarının farkında değiller ya da maddi durumları oldukça iyi olmalı ki gelecekleri için endişelenmiyorlar .Fakat kendi alın teriyle kazanıp, harcarken de işte bu benim emeğim diyemedikten sonra istersen dünyanın en zengini ol, ne önemi var ki. Biliyoruz ilerde çok pişman olunacak hataların yapıldığı dönemdir, gençlik dönemi. Hiçbir şey için geç değildir oysaki. Olmak istediğin kişiyi hatırlayıp kendinin farkına varabilirsin. "Şu an neredeyim nerde olmak istiyorum? "diye kendine sorup, harekete geçebilirsin? Yavaş git ama yeter ki durma, vazgeçme. Ve unutma ister sosyal hayatta isterse de eğitim hayatında hatalar yap, herkes hata yapabilir. Bu çok mühim değil, asıl mühim olan tekrar aynı hataya düşmemek, ders çıkartmaktır. Hayalimizi, geleceğimizi unutmayarak yola devam etmektir.

Çoğu genç arkadaşlarımda büyüdüğünün ve artık geleceğinin kendi sorumluluğunda olduğunun farkında değil. Bu yüzden bu kadar serbest davranabiliyorlar. Çünkü disiplin yok. Ama gençlerin bu kadar serbest olmasının en büyük nedeni ailenin karışmaması ve sorumluluk vermemesidir. Hiçbir şeyin sorumluluğunu almazsa, hatalarının hesabı sorulmazsa, yaptığı yanlışlar alır başını gider. Bu yüzden aile gerektiği yerde müdahale etmesini bilmelidir. Çocuğunu uzaktan takip etmelidir ki çocuğuna doğru yürümeyi öğretebilsin yoksa Aristoteles'in; "Gençler yengeçdir doğru yürüyemez. "Dediği gibi biz doğru yürüyemeyiz, bizi doğru yapacak ilk etken ailemizdir. Şimdi sözüm ebeveynleredir; çocuğunuz hata yaptığında "kime çektin ya bu çocuk" demek yerine kendinizi düzeltin ki çocuğunuzda düzelsin. Demek sizde sıkıntı var ki çocuğunuz öyle. Her olumsuzluğu gençlere yükleyip, temize çıkmayın. Çünkü her çocuk ailesini temsil eder. Ne demiş Montesquieu; "milletin genç unsurları bozuk olmaz ancak yetişkin adamlar bozulduğu zaman bozulur."

Ve siz gençler ;gelin bugünden sonra kendiniz için yapmasanız bile ülkemiz için, gelecekte ki gençler için, daha güzel günler için çabalayalım. Atatürk'ümüzün; "Bütün ümidim gençliktedir." Sözünü hepimiz biliyoruz. Bu ümidi boşa çıkarmayalım. Bunu ona borçluyuz, bunu onca şehit ve şehit yakınlarına borçluyuz. Kendimize gelelim, ülkemizi bize emanet edildiği şekilde yaşatmaya ve daha iyi yerlere getirmeye çalışalım. Bunu bizden sonraki gelecek nesiller için yapmalıyız.